

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 300. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992358128384/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Højtærede Hr. Hofraad!
Denne umiddelbare Lyrik,
tilgiv det godhedsfuldt, véd jeg
med den bedste Vilje
ikke at stille Noget ved Siden
uden maaske dette
svage Forsøg paa en Efterdigtning.

Dog sin sidste Følgeslutning naaer denne Retning mod at ophæve Sproget til Bedste for Musikken egenlig først, hvor Tieck gaar saa vidt som til at give selve Musikken eller de musikalske Instrumenter Ord. Undertiden bliver dette komisk. Saaledes f. Eks. hvor i *Sternbald* (første Udgave) Instrumenterne taler, og Fløjten siger:

Himmelblaalig er vor Aand,
fører fjernt dig i det Blaa,
blide Lyde lokke dig,
blandet Klang af mange Toner.
Naar de andre muntert synger,
liffigt da vi taler med,
svagt antyder Bjerge blaa
eller Himlen med dens Skyer
som den sidste lette Baggrund
hagved grønne friske Træer.

Sit klassiske Udtryk fik denne Tankegang i det Digt, der afslutter *Phantasia*, og hvis Tema efter Calderonsk Mønster varieres i det Uendelige:

Elskov tænker sødt i Toner.
Den er Tanker altfor fjerne.
Kun i Tonerne den gerne
alt forskanner og forsoner.

Derfor evigt bli'r os nær —
naar Musik den gaar tilhaande,
tolkende dens Fryd og Vaande —
allevegne Elskov kær.
Ubevæget Elskov er,
hvis Musik ej skænker Livets Aande.

Denne overjordiske Elskov, der i Modsætning til den jordiske siet ikke kan bruge Sproget som Organ, finder i Tonerne sit fuldstændigt overensstemmende Udtryksmiddel, og Sproget bruges